

har fikseret Arbejdslønnen, saa er der i Virkeligheden ikke noget stort Skridt derfra til at sige til vedkommende Entreprenør: Du er med Hensyn til Arbejdslønnen underkastet, hvad Ministeren, eller hvad Statens Tilsynshavende maatte bestemme. Man kan med Høje gaa ud fra, at Ministeren ikke stiller urimelige Forlangender eller gjør Brud paa de Forudsætninger, under hvilke Kontrakten er afluttet. Det er ikke saa, som den ærede Minister vistnok ved en Fortalelse kom til at sige, at jeg mener, at man kan sætte hvad som helst ind i Billaerene. Nej, jeg mener, man kan sætte en Bestemmelse ind, som i Virkeligheden ikke er til Stude for den honnorable og solide Entreprenør, og som stiller Staten netop i en smul human Stilling lige overfor de Forhold, hvor Staten i Virkeligheden er Arbejdsgiver, og som indeholder væsentlig Garantier for, at Arbejderne ikke blive urimelig stillede ved Arbejdets Udførelse.

Manden: Jeg ønsker kun at gøre nogle korte Bemærkninger. Naar der ikke fra den Side her i Salen, til hvilken jeg hører, er blevet taget videre levende Del i Drøftelsen af de Spørgsmaal, som vi nu have hørt de ærede Talere derovre udtale deres Anskuelser om, saa tror jeg, at det har sin naturlige Grund deri, at det er Spørgsmaal, som have foreligget allerede for længere Tid siden til Drøftelse, saa jeg tror, at vi paa denne Side ere enige om dem. Det er naturligt, at de ærede Medlemmer, som erte nye Medlemmer, ønske at udtale deres Tanker i saa Henseende, men jeg tror, at vi paa vor Side alle tidligere have drøftet dem og for saa vidt alle have dannet os vor bestemte Mening. Hvad angaar Spørgsmaalet om § 7, det finansielle Spørgsmaal, saa er dette ikke noget nyt. Det har foreligget i tidligere Jærnbanelove, og jeg skal i saa Henseende blot henbise til, hvad den ærede Indenrigsminister har udtalt. Det, at vi ikke tidligere have optaget noget Vaan, kan ikke bevise, at det Tidspunkt ikke kan være kommet, da der kan være Anledning til at tilvejebringe ekstraordinære Midler til disse Udgifter. Man ser i andre Stater rundt omkring, at der særlig optages Jærnbanelaan. Hvorfor skulle da ikke ogsaa vi kunne gøre det? — Hvad angaar Spørgsmaalet om indenlandske Arbejdere til Statens Foretagender, saa tillader jeg mig at minde om, at det er noget, jeg har tilladt mig at fremhæve overfor den ærede Indenrigsminister, og jeg kan kun benytte Lejligheden til at sige den ærede Indenrigsminister min Tak og Paasønnelse for den Beskyttelse,

han har ladet dem blive til Del. Det er et Princip, som vi have al Grund til at takke ham for, at han har været med til at gennemføre. — Hvad endelig angaar det sidste Spørgsmaal om Indførelse af særlige Klausuler i de Entreprisekontrakter, som Staten aflutter, saa tillader jeg mig at minde om, at det er et Spørgsmaal, hvorom jeg har tilladt mig at interpellere den høfædede Regering, og hvorpaa jeg har heilede dens Opmærksomhed. Jeg tror, det er alt det, der kan gøres fra dette Tings Side, og at intet er forsømt. Men iøvrigt at gribe nærmere ind og foreskrive bestemte Billaer i Kontrakten, det er noget, jeg tror, dette Ting vil være betænkeligt ved at gøre. Det er en Indskrænkning i den enkelte Handlensfrihed. Naar det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn (Det. Hansen) siger, at der skal indføres den Klausul, at den Paa-gældende skal underkaste sig Ministerens Skøn, om Daglønnen er tilstrækkelig, da er det noget, som jeg tror ikke vil være forsværligt at paalægge Entreprisøren. Jeg tror, at den Entreprenør, som saaledes prisdages, maatte sætte sin Pris paa Statens Arbejder saa aldeles uforholdsmæssig højt, at Staten ikke vilde være tjent dermed. Det er et Eksempel paa, hvor vanskeligt det vil være samtidig med, at man har den gode Vilje, dog at lægge denne Vilje for Dagen paa en bestemt praktisk gennemførlig Maade. Jeg tror, at vi fra den Side, jeg hører til, ville henholde os til, at vi selvfølgelig gaa ud fra, at den høje Regering vil gøre alt, hvad der i saa Henseende bør gøres fra et humant Synspunkt, at den navnlig vil vælge sine Entreprisører med det Synspunkt for Øje, at det er Folk, man kan have Tillid til, og som ville varetage Arbejdernes Tarv og iøvrigt gennemføre, hvad der kan gøres til bedste for Arbejderne, samtidig med, at den Handlensfrihed, der bør bevares, baade i deres og Statens Interesser, overholdes.

Indenrigsministeren (Finger & Leby): Jeg skal ganske i Almindelighed sige, at det følger af sig selv, at det Spørgsmaal, hvad der bør foretages i Anledning af Udvidelsen af de danske Statsjærnbaner, er undergivet Overvejelser og altid har været det. Ganske særlig har det været under Overvejelse af en Kommission af Sagkyndige for Bygningsarbejdernes Vedkommende, men man er ikke kommen til noget Resultat endnu, og selvfølgelig vil det altid være under Overvejelser. Jeg vilde ønske det for overmaade forfert, om jeg skulde fremkomme her med bindende Udtalelser, og jeg er ganske enig med det